

નાશિર : મરકઝે તરબીયતે મુમેનીન, અલ-વિઝારતુલ અલવીયાહ, વડોદરા.

રમઝાનુલ મોઅઝઝમ - શવ્વાલુલ મુકર્રમ ૧૪૪૭ / માર્ચ - એપ્રિલ ૨૦૨૬

શહરૂલાહનો ખૈર મકદમ

અલ્લાહતઆલાએ હર ચીઝની કિસ્મોમાં કોઈ એકને ઉંચાઈ, ટોચ અને બલંદી આપી છે, જેને સરદાર કહેવાય છે. હયવાનનો સરદાર ઘોડો છે. પરિંદાનો સરદાર મોર છે. જંગલના ફાડી ખાનાર જાનવરોમાં સિંહ-અસદ સરદાર છે. ઝમીનમાં ખનીજ-મઅદિનનાં સરદાર સોનું છે. દિનોનાં સરદાર યૌમુલ જોમોઅહ છે. નબીઓના સરદાર મોહંમદ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) છે અને વસીઓના સરદાર મૌલાના અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) છે. તેમ મહીનાઓના સરદાર શહરૂલાહ છે. શહરૂલાહને પોતાના નામ સાથે જોડીને અલ્લાહતઆલાએ તેને મુઅઝઝમ અને મુકર્રમ બનાવા છે. જેની નિસ્બત અલ્લાહના નામ સાથે હોય તેની ખુસૂસીયત અને ખૈરો ખૂબી પણ ઝિયાદહ હોય. આમ તો બાર મહીના તમામ ખુદાતઆલાના જ છે. પણ કુરઆને કરીમમાં કોઈ મહીનાની ઝિક શહરૂલાહ સિવાય આવી નથી. એ પણ પૂરા વકાર સાથે, “શહરો રમઝાન” નાં નામથી. તમામ મહીનાના નામ એકલા લેવાય છે. પણ રમઝાનને આગલ “શહર” બોલવું અદબ અને તાઅઝીમ છે.

જેમ આસ્માન પરથી અલ્લાહતઆલાની રહમતનો આબે બારા નાઝિલ થાય છે, પાનીનો ઝમીન પર નુઝૂલ થાય છે, તે પહેલા ઘણા આસાર અને ભૌતિક-તબીઈ અલામાત-નિશાનીઓ ઝાહિર થાય છે, જે વરસાદની આમદની પૈશગોઈ કરે છે. હવા-ફિઝામાં ભેજ, હુંફાટ, ઠંડી હવા, વાદલોનું ચઢી આવી અંધારું કરવું, વગૈરહ વરસાદ થાવાનાં આસાર હોય છે.

આ જ શાકેલત પર બાદશાહની સવારી કોઈ જગા-ગામ-શહેર પર પધારે, તે પહેલા તેના ઈસ્તિકબાલ ખુશ-આમદીદ વાસ્તે મકામી લોગોમાં એલાન, તેના રૂત્બા અને રોઅબો જલાલ અને સલતનતનાં કમાલને આશકાર કરવા આઅલા તરીકાનો ઈન્તેઝામ અને એહતેમામ, મરહબા કહેવા લોગોનું રસ્તાઓ પર બા-અદબ તસ્લીમો તાઅઝીમ વાસ્તે ઉભા રહેવું અને બાદશાહ-અમીરની આમદની હર દિલ પર ખુશીનો ઈઝહાર અને તોહફા-હદીયા, કરમ અને નવાઝિશ સવારી સાથે હમરાહ લાવવા અને લોગોને ખુશ કરવા રોશનાઈ, રાઅનાઈ, ઝૈબો ઝીનત થાય, તો જ બાદશાહ પણ અવામ સાથે ખુશ થાય. તેની આમદની ખુશીમાં તરહ-તરહના અલ્લાહની નેઅમતનાં દસ્તરખવાન પર જમનો કે બાદશાહને થાય કે, લોગોએ કેટલા શૌક, મશક્કત અને અકીદતથી મને વધાવા છે. બાદશાહનો તે શહેરમાં જહાં જશન ચાલે વહાં તક ખાસો-આમમાં ચહલ-પહલ અને એના કરીબના લોગોને દરમિયાન એની નવાઝિશાત, ઈન્આમો ઈકરામ અને ખિદમત ગુઝારોની હેસીયત મુતાબિક તેઓની હોંસલા અફઝાઈ, જહાં તક એ વદાઅ નથી થાતા વહાં તક જારી સારી રહે છે.

ખુદાતઆલાની રહમતનાં વરસાદનાં પાનીની ઠંડકથી જેમ શહેરીઓના દિલોમાં ઈન્મિનાન-સુકૂન અને socially-psychologically fully positively charged થઈ જાય છે, તેમ મુમેનીન શહરૂલાહ થી થાય છે જે આઅલા શાનાતનાં મહીના છે. ખુદાના ખલ્ક પર મુમેનીનને દરમિયાન અઝીમ-ગિરૉકદ્ મહેમાન છે. (બકીયહ પેજ નં. ૨ પર)

“ હયાતે તૈયેબહ ”, મુમિનની બહેતરીન અખ્લાકવાલી અને પાકો સાફ ઝિંદગી છે.

(પેજ નં. ૧ નું બાકી)

તમામ દુનિયા અને દીનની નેઅમતો સાથે પધારે છે જે ઈબાદતગુઝારમાં ઝહેની સલાહીયત અને માઅરેફ્તે શરઈ, ઈજતેમાઈ, રૂહાની, મઝહબી અને જિસ્માની ની અહમીયત ન સમઝી શકે છે. તેઓ ગરમજોશી સાથે ઈસ્તિકબાલ કરીને તેના આમદને વધાવે છે. તેના વાસ્તે જે હક્ક અને ફરઝ વાજિબ છે તે બરાબર નિભાવે છે.

હર કિસમની ઈબાદતનો બેશુમાર સવાબ છે, જેનો રસ્તો જન્નત તરફ મિલે છે. એવા આ મહિનાનો એક પલ પણ મુમેનીન ઝાયેઅ નથી કરતાં. અલ્લાહતઆલાનું એહસાને અઝીમ છે કે, હમને દીને કામિલ, હિદાયતના કિતાબ અને કલેમએ શહાદતની સૌગાતથી નવાઝા છે, જે બંદાઓને જન્નત તરફ ખેંચી જાય છે. તેથી આવો આવો મુમેનીન ! આ ઈલાહી મહેમાનને વધાવી લઈને રબ્બ તઆલાને એના જ મહીનામાં ઈબાદતથી દિલોને મુનવ્વર કરીને ખુશ કરી દઈએ. અજરો સવાબથી હમારા દામનને ભરી દઈએ. જહન્નમથી આઝાદ થઈ જઈએ અને બંદગીની યાવીથી જન્નતનાં બંધ દરવાઝને ખોલીને મૌત પહેલા હમારી જગા ને મુકર્રર કરી લઈએ... આમીન. ★

પાની - અપની ઝબાન

પાની એક અઝીમ નેઅમત છે. ઈન્સાનની ઝિંદગી વાસ્તે તે એક હિવી ઝરૂરી ચીઝ છે કે, જેના બગૈર આ દુનિયામાં રહેવાનો તસવ્વુર નામુઝ્કિન થઈ જાય. પાનીના પીવાસી હરએક પ્યાસા ના દિલને તસ્કીન અને તમક્કુન થાઈય. જિસ્મમાં એક તરહની તાઝગી અને તરાવત પૈદા થાઈય. તેનાસી સેહત અને તાકત બરકરાર રહેય.

અપની કિતાબોમાં બયાન આવેલું છે કે, પાની ઝિંદગીનો સરચશ્મો છે. તે શિફા વાસ્તે આઅલા નુસ્ખો છે. પાની પર કુરઆને કરીમની આયતો અને તસ્બીહોની વિદે કરીને અલ્લાહતઆલાના હક્કના સાહેબ, દાઈએ અમીન દમ કરે, ફૂંક મારે યા પોતાના દસ્તે મુબારકની બરકત આપે તો તે પાની પછી આમ પાની નથી રહેતું પન તેમાં ખુસૂસી અસર પૈદા થાઈય અને મરીઝ યા હાજિતમંદ પર અલ્લાહતઆલાનો કરમ થાઈય અને એની આફીયતી અને કઝાએ હવાઈજ ના દરવાઝા ખુલી જાઈય.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ફરમાવેય કે, “તમે પાની પીવો તો મારા ઉપર અને મારી આલ પર ઝરૂરસી સલવાત પઢજો. કેમકે, મારા અહલે બૈત ને જિમ આગલા નબીઓ પર પાનીને બંધ કરીને ઈઝા દેવામાં આવીય, તિમ તકલીફ આપવામાં આવસે.” મુમેનીન વાસ્તે પાની મુબાહ છે, તમામને વાસ્તે આમ છે, તે અહલે બૈતની દોઆઓના સબબ છે. અલ્લાહતઆલાનો હમં શુક કરીએ કે, અહલે બૈતના વસીલહસી હમને પાની મયસ્સર થાઈય. પાની પીતી વક્ત હમારા પર આપના વાસ્તે સલવાત પઢવી અને આપના દુશ્મનો પર લાઅનત બોલવી વાજિબ છે.

રસૂલુલ્લાહ બાવાજી જે વક્ત પાની પીતા તો તન-ત્રણ ઘૂંટમાં પીતા હતા. પહેલા ઘૂંટ પર આપ નબી સાહેબ “ઝિસ્મિલ્લાહ” બોલતા હતા, બીજો ઘૂંટ આહિસ્તાસી પીને ઊંડો સૌંસ લેતા હતા અને ત્રીજા આખિરી ઘૂંટ બાદ “અલ્હમ્દો લિલ્લાહ” બોલતા હતા. યાઅની કે, પાનીને આપ ખૂબ કીમતી અને અઝીમ નેઅમત માનતા હતા અને ચૂસી-ચૂસીને પીતા હતા. પાની પર નઝર કરીને બરાબર જોઈને પીતા હતા. આના પરસી હમં અંદાઝો લગાવી સકીએ છે કે, પાનીને કિતલું સાચવીને અને સોચીને વાપરવું જોઈએ અને તેના હર ઘૂંટ પર અલ્લાહતઆલાનો શુક અદા કરવો જોઈએ.

દીને હક્કની અસલીયત અને બુનિયાદ પર કાઈમ રહેવું, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

તબરસુમ સાથે કોઈનો ઈસ્તિકબાલ કરવો, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

કનાઅત - જે હોય તેના પર શુક, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

ગુલ્શને ફિક્હ - શરીઅતનું હલાલો હરામ

બીમારીની ઝિક્ક - કિસ્ત - ૧૯

ચોથા ઈમામે ફાતેમી મૌ.મોહંમદ અલ-બાકિર (અ.સ.) આપના ચંદ અસ્લાબને વસીયત કરતા ફરમાવું કે, “તમે સઘલા મૌતને ઘણા-ઘણા યાદ કરતા રહો, સબબ કે, જે પણ શખ્સ મૌતને ઝિયાદહ યાદ કરશે તે દુનિયામાં ઝોહદ કરશે જ.” યહાં ઝોહદની માઅના પરહેઝગારીની છે. ઝાહિદ શખ્સ પાસે દુનિયાની તમામ નેઅમતો મૌજૂદ હોય, રાહતનો સામાન મુહય્યા હોય, મકાનાત-મુલાઝેમીન-દૌલત બધું જ હાઝિર હોય, તો પણ એની ઝિંદગી આમ હોય, સાદી હોય, સલીસ હોય, રિયાકારી-તકબ્બુરી-હસદખોરી બગૈરની હોય, કનાઅત-સબર-શુકવાલી ઝિંદગી હોય.

ઝોહદ કરનાર ઝાહિદ શખ્સ જાણે છે કે, એના પહેલા જેટલા લોગો આ દુનિયામાં આવા એના શું હાલ થયા છે ! તેઓના માલો દૌલત, મિલકીયત, સરવત કહાં ગયા છે ! આટલી બધી ચીજો તેઓ પાસે હોવાના બાવજૂદ શું તેઓને સુકૂને દિલી હતું ? શું તેઓ રાહતની નિંદ લઈ શકતા હતા ? જમાઅ કીધેલી દૌલતથી ઈઝતને પૈદા કરી શકા ? તેઓ પોતાના સાથે આઅમાલ સિવાય આ દુનિયામાંથી કઈ લઈ જઈ શકા ? પરહેઝગારી સિવાય આ દુનિયામાં મૌત બાદ કોઈ ચીજ વાસ્તે ઈઝત અને એહતેરામ છે ?

ઝાહિદ જે વક્ત આ તમામ કૈફીયત અને નુક્તાઓ પર નઝર કરે છે, ફિક્કર કરે છે, તો એને લાગે છે કે, પોતાને વાસ્તે જ દૌલતને જમાઅ કરવી એ વક્તને ઝાયેઅ કરવું છે. જો અગર અલ્લાહતઆલા દૌલતની નેઅમતથી કોઈને નવાઝે તો એના ઉપર લાઝિમ છે કે, એ એનું દિલ ફૈઝ અને ખૈરથી ભરી દે. આનો નતીજો એ થાશે કે, એ એની દૌલતથી બેપરવાહ અને બેફિક્કર થઈ જાશે. એના ઈસ્તેમાલ વાસ્તે થોડી જ રહેવા દેશે અને મોટો હિસ્સો એ એના ખાનદાન, રિશ્તેદારો, પાડોશીઓ, કબીલો, મુમેનીન, આમ લોગો અને સાઈલો વાસ્તે વકફ કરી દેશે. તેઓ વાસ્તે એ આઅલામાં આઅલા અને બહેતરમાં બહેતર ફૈઝના કામો લઈને ઉઠશે. એના વાસ્તે પહેલા “પોતાને વાસ્તે” નહીં પણ પહેલા “બીજા વાસ્તે” નો તસવ્વુરે પાકીઝા બંધાઈ જાશે.

આ મુજબ થાવું એ ઝોહદતની આઅલામાં આઅલા નિશાની છે. એ શખ્સ હર પલ મૌતને અને આખેરતને યાદ કરશે. એની નઝરમાં આ દુનિયાની ફાની થાનારી દૌલત એને વાસ્તે આખેરતની બાકી રહેનારી દૌલતમાં કઈ તરહ તબ્દીલ થાય, એની ફિક્કરમાં એનું ઝહેન ચાલતું રહેશે. એ યાહશે કે, એના પાસે દૌલત આવા કરે અને એ બીજા ઉપર અને બીજા વાસ્તે તેને કુરબાન કરતો રહે, મદદ કરતો રહે, ખુશ કરતો રહે, મુશ્કિલીને આસાનીમાં બદલતો રહે, તકલીફને રાહતમાં પલટાવતો રહે અને ગમમાં ખુશીને દાબિલ કરતો રહે.

મહેનતકશ શખ્સ જે મઝદૂરી કરતો હોય એને એના રોઝાના પગાર, ઉજરત, હાઝિરી, મહેનતાનું, સિલો વગૈરહનો બેસબરીથી ઈન્તેઝાર હોય છે. તે જ મુજબ એક ઝાહિદ શખ્સ દીનદારી, દિયાનતદારી, પરહેઝગારી માં ખૂબ મહેનતથી કામ લે છે. તદબીરો કોશિશ કરા જ કરે છે. આલસ કે તાખીર એનાથી બરદાશ્ત થાતી નથી. નિચ્યતમાં કુસૂર અને ખામી એના વાસ્તે દાગ અને ઐબ છે. એ યાહે છે કે, એના ખૈરની મહેનતનો સિલો કમ ના થાય, ઝાયેઅ ના થાય, લેહાઝા, એને તે વાસ્તે ખૂબ ઈન્તેઝાર રહે છે. આ ઇન્તેઝાર મૌતની યાદને તાઝા કરાવે છે. અજરો-સવાબ મિલવાની યાહતને જગાવે છે. આ ચીઝ એને ઝોહાદતના દાઅેરાથી બાહર નિકલવા દેતી નથી અને આ તરહ એનો હર અમલ ફરિશ્તાઈ તૌર-તરીકાથી વાબિસ્તા થઈ જાય છે.

(બકીયહ પેજ નં. ૧૨ પર)

ઝોહાદત - ઝોહામાં ઝોહી ચીજો સાથે રહેવું, તે હયાતે તેયેબહ છે.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની ૧૨ મુબારક સુન્નતો

કિસ્ત - ૨૬

નબી સાહેબ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની એન ૧૨ સુન્નતોમાંથી છઠ્ઠી સુન્નત સચ્ચાઈ અને વફાદારીની છે. આના વાસ્તે ખુદાતઆલા પોતના કલામે મુફીદમાં ફરમાવે છે કે, મુમેનીનમાંથી એવા મરદો છે કે, જેઓએ ખુદાતઆલાને જે વચન આપું છે, અહદ કીધો છે તેને હર હાલમાં સાચો સાબિત કીધો, ઝબાનથી વચન-મીઆદ આપીને પોતાની હેસીયત મુજબ જિસ્માની-નફ્સાની જેહાદ કરીન બતાવી. આ જેહાદના સબબ તેઓમાંથી કેટલાક વફાત થઈ ગયા, શહીદ થઈ ગયા અને કેટલાક એવા છે જે તે વાસ્તે ઈત્તેઝાર કરે છે. આ અહદ એટલો પાકો હતો કે, તેમાં ઝર્રા બરાબર પણ તબ્દીલી ના લાવા અને કોઈ પણ બહાનાનો સહારો લઈને ફેરફાર ના કીધો.

મુમિન પર વાજિબ છે કે, હરએક બાબતમાં સાચું બોલે. હક્કની વાત કહેવામાં ગમે તેવી મુસીબતો ઉપાડવી પડે તો સહેન કરે, બરદાશત કરે, મગર સચ્ચાઈને ના છોડે અને વચનને બરાબર પાલે, વફાદારી છોડીને બેવફાઈ ના કરે કે દગાબાઝ ના બને. ખુદાતઆલા મુખ્તલિફ તોર-તરીકાથી ફરમાવે છે કે, અય ઈમાનદારો ! તમે અહદોને-વચનોને વફા કરો. સાચા અને ઘઝઝતદાર લોગો તો એ છે કે, ખુદાને આપેલા અહદને વફા કરે છે, નિભાવે છે, તોડતા નથી. જે વક્ત તમે ખુદાને કોઈ અહદ આપો તો તેને બાખૂબી-બિલા કુસૂર અદા કરજો. સખ્ત કસમો ખાધા પછી તેને હરગિઝ તોડશો નહીં. આ તમામ અહદો અને કસમોની પૂછની થાશે, તમને તે વાસ્તે જવાબ આપવો પડશે. યાદ રાખજો ! ચંદ અને ખાસ લોગો જ તેને વફા કરે છે અને મોટા ભાગના લોગો તેને તોડી નાખે છે અને તેઓને ઝર્રા બરાબર પણ તે વાસ્તે ફિકર હોતી નથી, ધ્યાન રહેતું નથી.

આ તો ખુદાતઆલાને અહદ આપવાની અને તે મુજબ અમલ કરવાની વાત થઈ, પણ એ ખયાલ રહે કે, આ જ મુજબ તમે આપસમાં એકબીજા સાથે સાચી વાતમાં જે કૌલ-કરાર કરો, કોઈને નાનામાં નાનું વચન આપો, કોઈનું કામ કરવાનું માથે લો, કોઈના તમે ઝામિન બનો તો તે વાસ્તે પણ વફાદાર રહો. એમ ના થાવું બોધએ કે, તમે કોઈ ચીઝ સોચા-સમઝા બગેર મૂંહથી તો કહી દો પણ તે મુજબ કામ જ ના કરો. સનદે કુરઆન મુજબ જે શખ્સ ઝબાનથી બોલે અને અમલ ના કરે તે જૂઠો છે, કાઝિબ છે, મક્કાર છે અને એવા લોગો પર ખુદાતઆલાની લાઅનત છે. તેઓ ખુદાના એન દુશ્મનો છે.

નબી સાહેબ ફરમાવે છે કે, મુનાફિક શખ્સની ત્રણ નિશાનીઓ છે :

- (૧) વાત-વાતમાં જુદું બોલવું.
- (૨) વાઅદો કરીને પલટી જાવું, તેને પૂરો કરવો નહીં.
- (૩) કોઈ એને અમાનત સોંપે, અમીન બનાવે તો તેમાં ખયાનત કરવી, ચોરી કરવી.

મદીનામાં બનું કુરૈઝહમાં એક એવો વાકેઓ બનેલો છે જે ખૂબ જ સબકઆમૌઝ છે. ભલેને લોગો ખુદને અહલે ઈસ્લામ કહેતા હોય યા નબી સાહેબને માનતા હોય, પણ તેઓના અમલથી માઅલૂમ પડી જાય છે કે, તેઓના દિલોમાં નિફાક છે, કડવાહટ છે, ફક્ત મોહબ્બત તેઓની ઝબાન પર જ છે. આવા લોગો ઝમાનામાં ઘણા થાશે અને હર વક્ત તેઓના જ સબબ દીને હક્કને નુકસાન થાશે અને અસલી ઈમાનદારોને શરમિંદા થાવું પડશે.

અહઝાબની લડાઈથી ફારિગ થઈને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) મદીનામાં પધારા અને હજી આપેબકતર તો ઉતારું નથી, હથિયાર મુકા નથી કે, હુક્મે ઈલાહી આવો કે, બનું કુરૈઝહના કિલ્લા ઉપર ચઢાઈ કરો અને મુનાફિકો ને ઝૈર કરો. (બકીયહ પેજ નં. ૧૬ પર)

મવદત - મુખ્તેસાના મોહબ્બત રાખવી, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

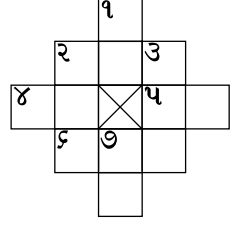

લફઝી કશ-મ-કશ

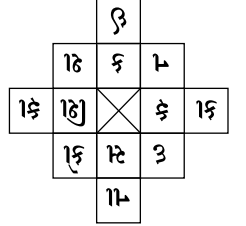
* ઉભી તરકીબ :

- ૧) અલ્લાહતઆલાએ રમઝાનુલ મુઅઝઝમના મુબારક મહીનામાં કુરઆને કરીમને નાઝિલ ફરમાવા અને લોગો વાસ્તે હિદાયતનો સામાન મુહય્યા કીધો. “લોગો” ને અરબીમાં શું કહેવાય છે? (૨)
- ૨) શહરૂલ્લાહમાં મુમેનીન પર વાજિબ છે કે, આપસી કીનો અને કદૂરતને પોશીદા કરી દે. જેમ એક મૈયેતને ----- કરવામાં આવે છે, તેમ દુશ્મનાવટને છુપાવી દે. (૩)
- ૩) સૈ.જીવાભાઈ ફખરૂદીન સાહેબે (ક.રૂ.) એ મુજબ મઝબૂત ---- કીધી કે, ઘણી બિદઅતો આપના સબબ જમાઅતમાંથી દૂર થઈ ગઈ. (૩)
- ૭) કોઈ બધી નમાઝો વાસ્તે મસ્જિદમાં આવે તો ----- એમ સમઝવું ના જોઈએ કે, એના તમામ ગુનાહોં મુઆફ થઈ જાશે. મગર આ તો એના દિલના ઈખ્લાસ પર દારોમદાર રાખે છે. (૨)

* આડી તરકીબ :

- ૨) શહરૂલ્લાહનો આખિરી ----- ઘણો જ અહમ છે. કેમકે, તેમાં અલ્લાહતઆલાથી જન્નત-તલબી અને જહન્નમથી આઝાદીનો સવાલ મુમેનીન કરે છે. (૩)
- ૪) અરબી ઝબાનના ૧૪ હુરૂફ (આલ્ફાબેટ) એવા છે કે, જે કુરઆને કરીમની મુખ્તલિફ સૂરતોમાં તૂટેલા-તૂટેલા ઈસ્તેમાલ થયા છે. એક હરફથી લઈને પાંચ હરફો તક અલગ-અલગ તરહ આવેલા છે. એવી ત્રણ સૂરતો છે જેની ઈબ્તેદા એક જ તૂટેલા હરફથી થાય છે. તે છે “સાદ”, “નૂન” અને “-----”. (૨)
- ૫) કોઈ મરઝ એવા હોય છે, જેમાં દવા કારગર થાય છે, તો કોઈ બીમારી એવી હોય છે, જેમાં ----- દોઆથી થાય છે. (૨)
- ૬) દાઈયુલ્લાહિલ મુબીનના બયાનાતને એ તરહ સાંભલવા જોઈએ કે, હમારા દિલો દિમાગમાં આપના નૂરાની કલેમાત મોહર થઈ જાય, ---- થઈ જાય. (૩)

લફઝી કશ-મ-કશનો ખુલાસો :-

નોંધ : લફઝી કશ-મ-કશના કોલમના સવાલાતનો હલ આ સાથે જ આખિરમાં ઊંધા જવાબો પ્રિન્ટ કરીને આપવામાં આવો છે. કારેઈનથી ઈલ્તેમાસ છે કે, પહેલા સવાલાતને હલ કરવાની કોશિશ કરે અને પછી ખુદ જ પોતાના જવાબો સહી છે કે ગલત, તેની તફતીશ કરે. *

(પેજ નં. ૬ નું બાકી)

તુંએ દુનિયામાં મારા પાસે હાથ ફેલાવા છે અને મેં તુંને બેઈઝઝત કીધો છે, મગર આજે મારા પર વક્ત એવો છે કે, મેં તારા પાસે હાથ ફેલાવું છું અને પાનીના એક બુંદની ભીખ માંગુ છું. મને યકીન છે કે, તું મને નાઉમ્મીદ નહીં કરે, મને બેઈઝઝત નહીં કરે. ગૈબી નિદાથી એ જહન્નમીને કહેવામાં આવશે કે, “તું જે ચાહે છે તે બિલકુલ નહીં બને. તું તારી ઝાત પર અફસોસ કર કે, તારી દૌલત તુંને કઈ કામ ના આવી. ઝમાનાના નબી મૌ. ઈબ્રાહીમ (અ.સ.) ની કદર તુંએ ના જાણી, તું કાફિર રહ્યો, “સલામ” ના સાહેબ તારા નઝદીક હતા, મગર તુંએ સાફ ઈન્કાર કીધો. આનાથી બરખિલાફ તારો ખાદિમ આજે તારા કરતા દરજામાં બલંદ છે. નબી સાહેબના સાયએ શફકતમાં છે, એમની સોહબતમાં છે અને તરહ-તરહની નેઅમતોથી ફેઝયાબ છે. તું પાનીની એક બુંદ વાસ્તે તરસી રહ્યો છે અને તારો ખાદિમ, એના ઈમાનના સબબ રાહતમાં છે અને આગૌશે જન્નતમાં છે.” *

સખાવત - કહ્યા બગૈર દૌલતને ખર્ચ કરી દેવી, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

સલામ - અદના કિસ્મો

કિસ્ત - ૨

“સલામ” વાસ્તે ૭ આઅલા કિસ્મ શરીઅતના ૭ ફરજો-અરકાન મુજબ છે જેના ઉપર ચાલવું હર મુમિન પર લાઝિમ બને છે. આ ૭ કિસ્મનો રિશતો અને તઅલ્લુક અલ્લાહતઆલા અને તેના ફરિશતા સાથે હોય છે. આ આઅલા કિસ્મોને સાથે-સાથે ૧૨ અદના કિસ્મો પણ હોય છે જે શરીઅતની ૧૨ સુન્નતો તરફ ઈશારો કરે છે. આનો રિશતો-નાતો બશર-ઈન્સાન સાથે હોય છે. આઅલા કિસ્મ રૂહાની આલમ સાથે તઅલ્લુક રાખે છે અને અદના કિસ્મ જિસ્માની આલમ સાથે જોડાણ રાખે છે. ગયા શુમારામાં હમેં કારેઈનને ઈફ્તેતાહીયહમાં “સલામ” ના મઝમૂન માતહત ૭ આઅલા કિસ્મોની બયાની કરી ચુકા છે. આ શુમારામાં બીજી ૧૨ કિસ્મો તરફ નઝર કરીશું.

→ ૧૨ અદના કિસ્મો :

(૧) સુરતુલ વાકેઅહ : હવે અગર એ મુમિન જે વફાત થયા છે, અસ્હાબુલ યમીન-જમણી તરફ વાલાઓ માંથી હશે તો પછી આપ નબી સાહેબને “સલામ” પહોંચે તે અસ્હાબુલ યમીન વાલાઓ તરફથી.

આ અસ્હાબુલ યમીનના ઘણા ઊંચા દરજાઓ છે. તેઓ જન્મતના લોગો છે કે, જે નબી સાહેબ પર સલામ પઢશે. જે વક્ત મૌત આવવા પર કોઈ મુખ્લિસ મુમિનની જાન એના હલક તક પહોંચે છે, તો એને જન્મતની મંઝિલો બતાવવામાં આવે છે. અગર અહલુલબૈત અને આપની આલે અત્હરની દાઅવતે શરીફહને એ મુમિન કરીબ છે, મુકર્રબ છે. માઅરેફત રાખનારો છે, જાનો માલ ફિદા કરનારો છે, તો એને રાહતે કબર, રિઝક, મગફેરત અને નેઅમતે અબદીયહ, યાઅની હમેશા-હમેશાની રાહત, રોઝી અને નવાઝિશ હાસિલ થાનારી છે. આ શખ્સનું ઈમાન એવું છે કે, એ મૌ.અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) ને એમના હક્ક, દરજહ અને રૂબહ મુજબ માનનારો છે, આપના શીઆ માંથી છે તો એને કહેવામાં આવે છે કે, તમારા ઉપર સલામ છે, તમારા સાથીઓ, અસ્હાબુલ યમીન તરફથી કે જેઓના હાથોમાં ગદીરે ખુમ્મના મીસાકની બરકત છે અને દિલોમાં ઈમામે હક્કની મહબ્બત છે, તેઓ તમને સલામતીનો પૈગામ આપે છે અને મુબારકબાદી આપે છે કે, તમારા ઉપર અઝાબે જહન્નમ રદ કરવામાં આવો છે.

આ હાલાતથી બિલકુલ બરઅકસ અને ખિલાફ એ હકીકત છે કે, જેના ઈન્કારની કોઈ જ ગુંજાઈશ રહેતી નથી. એ મરનાર શખ્સ જો કાફિર છે, મુનાફિક છે તો એના વાસ્તે આફત જ આફત છે. પછી નેઅમત નથી બલકે નિકમત છે, દર્દનાક અઝાબ છે. મૌ.અલી અને આપ મૌલાની આલે અત્હરના ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ના ફરિશતાઈ મુમેનીન તરફથી ગરમ પાની, બદબૂદાર પીપ અને ઘગઘગતી આગથી જહન્નમમાં મહેમાની અને ઈસ્તિકબાલ કરવામાં આવે છે. “સલામ” ની જગા પર એના મૂહમાં આગની લુગામ છે. “સલામ” તે મહબ્બત જ મહબ્બત છે. જે જગા નફરત અને ઈન્કાર છે તે જગા “સલામ” નો એક શમ્મો પણ નઝર નહીં આવે.

મૌ.ઈસા રૂહુલ્લાહ (અ.સ.) સખ્ત કલામમાં આની વઝાહત અને બયાની કરે છે કે, એક અથ્યાશ, નાફરમાન, ચાલસાઝ શખ્સને જહન્નમી કરાર આપવામાં આવો. એ ખૂબ ગમનાક અને શરમિંદા થયો અને પોતાની ઝાત પર અફસોસ કરવા લાગો. એ માલદારનો એક ખાદિમ ફકીર જન્મતમાં નબી ઈબ્રાહીમ ખલીલુલ્લાહ (અ.સ.) ની ગોદમાં એને નઝર આવો. એ ખૂબ તઅજ્જુબમાં પડી ગયો. એના હોશ ઉડી ગયા કે, મારા ખાદિમનો આ તરહ દરજો છે.

એ માલદાર જહન્નમી એના ફકીર જન્મતી ખાદિમને કહે છે કે, “તું મારો ખાદિમ છે, ઝિંદગીભર મારી ગુલામી કીધી છે. તું મારી એક વાત માન કે, તારી આંગલીને ભીગી કર અને એક કતરો પાનીનો મને આપી દે. (બકીયહ પેજ નં. ૫ પર)

ઈખ્લાસ - પાક દિલીથી તઅલ્લુકાતને સાચવવા, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

અલ-અકાઈદુલ અલવીયહ - કિસ્ત-૩૮

અલવી અકીદાઓ - અકીદો - ૫૪

અકીદો - ૫૪ : શરીઅત હિક્મતને મુઆફિક હોય છે.

હમ્ને એમ અકીદો રાખીએ છે કે, ફલસફો અને હિક્મત તે હિક્મતે અકલીયહ અને હિક્મતે શરઈયહ જ કહેવાય. કેમકે, અલ્લાહતઆલાએ ઈન્સાનને અશરફ મખ્લૂક બનાવીને હિક્મત અને અકલના જૌહરથી નવાઝેલા છે. અગર લોગો એમ કહે કે, શરીઅતને અકલ અને હિક્મતથી કોઈ તઅલ્લુક અને સરોકાર નથી, તે લોગો જૂઠા છે, મુનાફિક છે બલકે કાફિર છે.

શું આ મુક્કિન છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) શહાદત ના કલમએ તેયેબહને પઢવાને વાસ્તે તે શરતો લાગું કરે કે દીને ઈસ્લામને કુબૂલ કરનારો બાલિગ, આકિલ અને સમઝદાર શખ્સ જ હોય. નાસમઝ બચ્ચું યા પાગલ યા કમઅકલ તો સરાસર ના જ હોય ! ઈબ્તેદાઈ કલેમો પણ પૈશ ના કીઘો અને એને મજબૂર પણ ના કીઘો અને પછી એ આકિલ ઈન્સાનને એમ કહે કે, ભાઈ ! હવે હું જે અહેકામ જારી અને નાફિઝ કરીશ તેનો તઅલ્લુક અકલથી નથી ! તો આનાથી મોટું જૂઠું અને બનાવટ કઈ હોઈ શકે !

આજના વક્તમાં અગર કોઈ ઊંચો અફસર એના નીચેના લોગો પર કોઈ હુકમ જારી કરી નાંખે અને એને એના નીચેના લોગો એમ કહી દે કે, આપના આ હુકમો ફરમાનમાં કોઈ સમઝદારી, દાનિશમંદી યા આકિલાના વાત નથી, તો શું એ અફસર આ વાત બરદાશત કરી શકે છે ? ના હરગિઝ નહીં. તો પછી લોગો આ જુરઅત કઈ તરહ કરે છે કે, અંબિયાએ કિરામ જે અલ્લાહતઆલા તરફથી ઈલ્હામશુદા હોય છે, એમની શરીઅતોને મુતઅલ્લિક એ મુજબ કહી દે કે, શરીઅતના અહેકામને અકલના સાથે કોઈ સરોકાર યા લગાવ જ નથી.

શરીઅત યાઅની તહારત, નમાઝ, ઝકાત, પાકી, રોઝા, હજ્જ, જેહાદ, આ તમામ અહેકામ અને ફરીઝતો અદા કરવાનો તરીકો રસૂલુલ્લાહ બાવાજીએ બતાવેલો છે, તે હમારા જિસ્મો જાન બંને વાસ્તે ફાયદામંદ છે. હર અમલ કઈને કઈ માઅના અને ગહેરી હિક્મત પર દલાલત કરે છે. તો આ ઝાહિરી આઅમાલ મસલ-ઓહું છે અને તેના માઅના મમ્સૂલ-સાહેબે દરજહ છે, જે તેનું બાતિન છે અને તેની હકીકત છે.

યાદ રહે કે, અલ્લાહતઆલાએ અંબિયાએ કિરામને ઈન્સાની નુફૂસ-જાનોના તબીબ-ડૉક્ટર-હકીમ-મુઆલિજ બનાવેલા છે, મુકર્રર કીધા છે. જેઓ પોતાના માનનાર મુમેનીનના જાનો દિલની બીમારીને રફઅ-દફઅ કરવા અને તેની સફાઈ-ચોખ્ખાઈને વાસ્તે ગંદકી હટાવવાનો ચંદ ઈલાજ લઈને આવા છે, જેને શરીઅત કહેવાય છે.

હવે આમ તૌર પર અગર કોઈ બીમાર શખ્સ હકીમ-ડૉક્ટર-વૈદ યા કોઈ પણ ઈલાજ કરનારને બેવુકૂફ, જાહિલ યા નાતજરૂબાકાર કહે તો એને શું કહેશો !! ઝાહિરમાં હકીમ, એ હકીમ જ હોય અને ઈલાજ, એ ઈલાજ જ હોય. પણ બીમાર પોતે નાદાન છે કે, એવી નારવાં વાતો કરે છે, બેતુકી ગુફતગૂ કરે છે, એ પાગલ છે.

દાઅવતે હક્કની કિતાબોમાં બયાન આવેલું છે કે, અંબિયા, ઔસિયા, અઈમ્મત યા દોઆત, હર વક્તમાં પોતાના ઝમાનાના તમામ આકિલ ઈન્સાનો કરતા ઝિયાદહ અકલમંદ, આલિમ અને કાએનાતની ભેદ-ભરમ, અંદરૂની ઈશારાઓથી વાકિફ હોય છે, જેઓની બરાબરી કોઈ કરી જ નથી શકતું. તેથી જ અલ્લાહતઆલાએ તેઓને પોતાની રિસાલત અને પૈગામ પહોંચાવવા ચુનેલા છે, પસંદ કીધા છે. એમના ઉપર વહા, ઈલ્હામ કરે છે. તેઓને એક મખ્સૂસ વક્તના હકીમ અને તબીબ બનાવેલા છે.

(બકીયહ પેજ નં. ૯ પર)

રિઝક - હલાલ રોઝીની તલબમાં રહેવું, તે હયાતે તેયેબહ છે.

અપની ઝબાન - કિસ્ત - ૧૭

હરએક કૌમની પહેચાન તેની ઝબાનથી થાય છે. ખુદાતઆલાએ પણ કુરઆને કરીમને અરબસ્તાનમાં તેના લોગોની ઝબાન યાઅની અરબીમાં નાઝિલ ફરમાવા અને તે પણ આસાન-સલીસ ઝબાનમાં. આ સાથે કુરઆનમાં તમામ અલ્ફાઝની અસલ-જડ અરબીથી નથી પણ બીજી ઝબાનોથી પણ ચંદ અલ્ફાઝ તઅલ્લુક રાખે છે. ખાસ કરીને ઈબરાની ઝબાન. યાઅની કે, કોઈ એક ઝબાનમાં બીજી મુખ્તલિફ ઝબાનોના મુહાવેરા-અલ્ફાઝ-બંદિશો શામિલ હોય છે. હમારી કૌમ જમાઅતે અલવીયહ નાજીયહની ઝબાન લિસાનુદાઅવત છે. હમને ખબર છે કે, આ ઝબાનમાં ગુજરાતી સાથે અરબી, ઉર્દૂ, ફારસી અને હવે અંગ્રેજીના અલ્ફાઝ મખ્લૂત છે, મખ્જૂજ છે, મિલેલા છે. યાઅની કે હમારી લિસાનુદાઅવત મુખ્તલિફ ઝબાનોનું મિશ્કર છે.

આ સિવાય હમને ઘરમાં, બાઝારમાં, વેપારમાં, રિશ્તાઓમાં, બચ્ચાં સાથે, હસીં-મઝાકમાં, હલકા-ફુલકા માહૌલમાં, તહેવારમાં, ઈબાદતોમાં, હમજોલીઓ-દોસ્તો સાથે, ખુશી-ગમીમાં વગૈરહ એવા અલ્ફાઝ બોલીએ છે, જેનો કોઈ ઝબાન સાથે રિશ્તો-તઅલ્લુક હોતો નથી. ફક્ત તે ચીઝો હમારી બોલયાલમાં વરસોથી દાખિલ થયેલી છે અને કંઈ જ વિચારા બગૈર હમને તે હાલાત અને બનાવને સમજાવવા તેને બોલીએ છે. આ અલ્ફાઝ-મુહાવેરાને હમને યહાં આ કોલમને માતહત લાવીશું. એવા અજબો-ગરીબ અલ્ફાઝ-મુહાવેરાને યાદ અપાવીને તેનો મતલબ બતાવીશું. કેટલીક એવી ચીઝો છે જે આજે હમારી ઝબાન પરથી ભુલાઈ ગઈ છે. આ કોલમના સબબ હમને તે જુની ઝબાન યાદ આવશે.

કારેઈન પાસે જો આ તરહના બાઝારૂ યા હલકા-ફુલકા અલ્ફાઝ હોય, ઈસ્તેમાલ કરતા હોય, બોલતા હોય તો તેને ૯૨ ૨૭૫૯૮૯૦૮ પર વોટસએપ કરી મોકલી આપશો.

ગયા શુમારાના અલ્ફાઝ : આસ્તે આસ્તે, ઢટ્ટી ફૂટવી, એના વિતરના, ખુરપગો, મજલો, ઓખાર.

નવા અલ્ફાઝ :

- ✽ **જિબ્બા જોડી :** વધારે પડતું બોલવું, બહેસ કરવી, ઝબાન લંબી કરવી.
ઈસ્તેમાલ : વધારે જિબ્બા જોડી ના કર, અવલ નથી લાગતું. જાં બોલવાનું હોઈય તાં બોલતો નથી.
- ✽ **પડોને પાથરો :** એક જગા પર બેસી રહેવું, કોઈને ત્યાં બગૈર કોઈ કામ જાયા કરવું.
ઈસ્તેમાલ : સું નથી દેખાતો ? પિલાને તાં પડોને પાથરો તો હોઈય. જા, હમના મિલસે.
- ✽ **રીસ :** ગુસ્સો, અણગમો, દાંતોને દબાવવા.
ઈસ્તેમાલ : આ ભાઈ આવીને કઈ બી ઉલટું-સુલટું બોલેયને તો મને બઉય રીસ ચઢેય.
- ✽ **ઊલુમ ખુલુમ :** ઉપર-નીચે કરવું, પલટાવી દેવું, ગોટાલો કરવો.
ઈસ્તેમાલ : જો જો હાં ! હમના આવસે. હિસાબ જોઈ લેજો, ઊલુમખુલુમ ના કરી દે.
- ✽ **વિલંગરી :** કપડાં નાંખવાની દોરી.
ઈસ્તેમાલ : તડકો નિકલોય. જા વિલંગરી પર કપડાં નાંખી આવ, જરા વારમાં સુકઈ જાસે. ☆

ઈન્તેકાલ થયેલા બુમુર્ગોને યાદ કરવા, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

ઘરમાં એક સાથે બેસીને થાલ પર જમવું, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

બસીરત - ઑંખ કરતા અક્લની નઝરથી જોવું, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

(પેજ નં. ૭ નું બાકી)

બીમાર નફ્સોની શિક્ષાને વાસ્તે ઈબાદત અને રિયાઝતના નુસ્ખાઓ શીખાવે છે. લાલચ, હસદ, હિર્સ, ગીબત, શહેવત, મસ્ખરી, ઈલ્ઝામતરાશી જેવા નાના-મોટા ગુનાહોમાં મુબ્તેલા લોગોને નજાત-છુટકારાના રસ્તાઓ બતાવે છે. આ નાયાબ નુસ્ખા તે જ લોગોને પૈશ કરે છે કે, જે ફહીમ-ઝરીફ-વસીઅ નઝર-કુશાદા દિલ રાખનારા હોય. હવે જે વક્ત લોગોમાં આ રિસાલત પહોંચાવે છે તો જેમ અહલે અરબમાં બનું કે, જાહિલોએ રસૂલુલ્લાહ બાવાજીને જાદૂગર અને કાઝિબ કહ્યા, તેમ આજના લોગોમાંથી કોઈ એક નાદાન ઈન્સાન દાઈએ હક્કને એમ કહી દે છે કે, આ તો નામાઅકૂલ અને નામકબૂલ વાતો કરે છે, તો આનાથી ઝિયાદહ જેહાલત અને હિમાકત શું હોઈ શકે !!

કુરઆને હકીમ માં તો અલ્લાહતઆલા પર અને રસૂલુલ્લાહ બાવાજી પર ઈમાન લાવનારને હર જગા ઉલુલ અલ્બાબ યાઅની અકલવાલા કહેવામાં આવા છે. કોઈ જગા પર આલિમ, યા આકિલ, યા મુતફકિર, યા ફકીહ કહેલું છે. હવે, આ હુજજત કે અલ્લાહતઆલા સાચા છે કે, તે લોગો જે પોતાની નાદાનીને છુપાવવા અને જેહાલતના એબથી અને શરમિંદગીથી બચવાને વાસ્તે શરીઅત પર જ ઈલ્ઝામ લગાવી દે કે, તેને અકલથી કાંઈ જ તઅલ્લુક નથી. પણ સાચી દલીલ તો એ છે કે, આ તે લોગો કહે છે કે, જેઓ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની જગા પર આપની મસ્દને પાકને ઈનવીને-ગસલ કરીને, વસીના હક્કને હડપ કરીને, સરદારે કૌમ બનીને બેસી તો ગયા, પણ દીનના ઈશારાત, ઈલ્મના નિકાત, શરીઅતના હકીકી માઅનાઓ અને હર અખ્બારો વાકેઆતના અને અહલુલ ભૈતના આઅમાલે હમીદહથી તેઓ નાવાકિફ હતા, જાહિલ હતા અને પોતાની જાન બચાવવા, જેહાલત છુપાવવા, સવાલાતના દરવાઝા બંધ કરી દીધા, એમ કહીને કે, તે કોઈ શખ્સે શરીઅતના હલાલો-હરામ અને તેના સબબોનો સવાલ કીધો, તો એ કુફ્ર કીધો.

અલ્લાહતઆલાની પનાહ કે, એવા લાઈલ્મ નામનિહાદ રઈસો તરફથી શરીઅત પર આનાથી ઝિયાદહ મોટો ઝુલ્મ શું હોઈ શકે! ☆

દીવાને મૌ.અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.)

કિસ્ત - ૨૫

શેઅર : ફઅલમ બેઅન્નકા મૈયેતુન વ મુહાસિબુન, ફઇલા મતા તલ્ગિઝ ઝલાલતા વર્દદા.

તરજુમો : અય ઈબ્ને સલમહ ! તમને એમ જાણવું જોઈએ કે, તમે એકના એક દિન ફના થાશો, તમને મૌત આવશે. યૌમે કેયામત તમને તમારા બુરા-ભલા આઅમાલ વાસ્તે પૂછની થાશે, તમને હિસાબ આપવો પડશે. તો તમે કહાં તક, ગુમ્રાહી અને હલાકતના રસ્તે ચાલા કરશો. યાઅની આ ઝિંદગીમાં કઈ બહેતર તલબ કરવા તરફ કોશિશ કરો, નહીં તો મૌત આવવા પર એક લમ્હો પણ નહીં મિલે.

તશરીહ : હમારી એવી આદત હોય છે કે, આજનું કામ કાલ પર નાંખી દઈએ છે. નૌબત એવી આવે છે કે, તે કાલ કોઈ વક્ત આવતી જ નથી અને તે કામ પણ અધુરું જ રહી જાય છે. સુસ્તી અને બેબબરીના સબબ, કામની એહમીયતને સમજા બગૈર, જો હમે બિલા વજેહ કામમાં તાખીર કરા કરીએ, “થાશે” તેનો સહારો લેયા કરીએ, તો હમારી નિયતમાં ફસાદ અને કમ્જોરી આવી જાશે અને તે કામનો વક્ત એક વાર હાથમાંથી નિકલી ગયો તે પછી તે કામનો અસર, ફાયદો અને હાજિત પણ બાકી રહેતી નથી.

હમે અગર મુમિન હોઈએ અને હમારું ઈમાન મૌત પર હોય કે, મૌત કોઈ પણ વક્ત, કોઈ પણ હાલતમાં આવી શકે છે, હમારી ઝિંદગી પર મોહર વાગી શકે છે, ઝમીનમાં જાવાનો દરવાઝો ખુલી શકે છે, સાંસ અને ઘડકન (બકીયહ પેજ નં. ૧૫ પર)

ખિતાબ - નરમીથી ગુફ્તગૂ કરવી, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

વખકુર ફિલ કિતાબે ઈસ્માઈલ
મૌ. ઇમામ ઇસ્માઈલ બિન મૌ. ઇમામ અસ-સાદિક (અ. સ.) ની
તારીખે ઇસ્માઈલી - કિસ્ત-૧૨

બાવાજી કે જે ઝમાનાના ઈમામ હોય, ઈમામતની બાગદોડ એમના હાથમાં હોય એન એમના ફરજંદો હોય, ઉંમર લાયક હોય કે ઈમામ બનીને શરીઅતે હક્કની ઝિમ્મેદારી ઉઠાવી શકે, મગર બાવાજી એના ફરજંદો તરફ નિગાહ કરે તો જાણે કે, એ જે નૂરની તલાશમાં છે તે કોઈમાં પણ નજર આવતું નથી, તમામ નૂરે ઈમામતથી ખાલી છે, તો બાવાજી ઈન્તેઝાર કરે છે એક ફરજંદનો કે જે તે નૂરના માલિક હોય હાલાંકે એમના સામે ઘણા ફરજંદો હાઝિર હોય.

જે વક્ત કોઈ ઈમામ એના વાલિદે માજિદની પુશત-પીઠમાં આવે છે તે વક્ત વાલિદ એ આવનાર ઈમામની ખુશખબરી સંભલાવવાની શુરૂ કરે છે. મિસાલના તૌર પર મિસિરમાં ૧૮ માં ફતેમી ઈમામ મૌ.મઅદ અલ-મુસ્તનસિર બિલ્લાહ (અ.સ.) ની હઝરતે ઈમામીયહમાં આપના બે ફરજંદો નિઝાર અને અબ્દુલ્લાહ આપસમાં ઝઘડતા-ઝઘડતા, એકબીજા ઉપર પોત-પોતાની બઢાઈ બતાવતા, પોતે ઈમામત વાસ્તે કેટલા હક્કદાર છે તે જતાવતા હુવા હાઝિર થયા. આપે એ બેવેને ઝઘડો કરવા વાસ્તે મનાઅ કીધા અને ફરમાવું કે, **તમારા બેવે માંથી કોઈ એક પણ ઇમામતનો અહલ નથી**, આ તરહ તનાઝોઅ ના કરો. પછી, આપે આપની પીઠને તરફ ઈશારો કરીને ફરમાવું કે, ઈમામતના સાહેબ તો હજી યહાં છે અને આ અમર તો અલ્લાહતઆલાના ઈખ્તિયારની વાત છે.

બીજી મિસાલ એવી છે કે, પાંચમાં ફતેમી ઈમામ મૌ.અબૂ અબ્દિલ્લાહ જાઅફર અસ-સાદિક (અ.સ.) ને કોઈએ ઈમામ બાબતે સવાલ કીધો, તો આપે ફરમાવું કે, લોગો એમ વહેમ કરે છે કે, ઈમામને કાઈમ કરવું, મુકર્રર કરવું, નરસ કરવી તે હમારા ઈખ્તિયારમાં છે! ના, બિલકુલ નહીં. **તે તો અલ્લાહતઆલા વહદહૂ લા શરીકા લહૂની શાનમાં છે.** તેના ઈખ્તિયારમાં છે કે, ક્યા સાહેબને દીને હક્કના અમરની ઝિમ્મેદારી સોંપવી. અલ્લાહતઆલા કુરઆને કરીમમાં ફરમાવે છે કે, “તમારો રબ્બ યાહે તેને પેદા કરે અને ઈખ્તિયાર કરે, તેમાં લોગોને ઈખ્તિયારનો હક્ક નથી.”

હવે જે વક્ત ઈમામ આ દુનિયામાં પેદા થાય છે, તો એ કામિલ ઈમામ જ હોય છે, નાકિસ નહીં, અધૂરા નહીં યા નરસ થાય તો જ ઈમામ બનીને ઝાહિર થાય, એમ નહીં! ઈમામ તો એના વાલિદે માજિદ-બાવાજીની મુજબ જ હોય છે. **ઇમામને, ઇમામ બનાવીને જ પેદા કરવામાં આવે છે.** અલ્લાહતઆલાની કરામત યાઅની ઈમામતના મુસ્તહિક્ક થઈને જ એ પેદા થાય છે. ભલેને ઈમામ કમ્સિન નાના બચ્યા હોય. જેમ કોઈ શખ્સના દીકરા હોય છે, એ દીકરા એના બાવાજીની મિસિલ એક ઈન્સાન જ લાગે છે, હાલાંકે જોવામાં એ એક નાના બચ્યા દેખાય. હવે જે વક્ત એના બચપણમાં એના બાવાજી ગુઝરી જાય તો એ બચ્યા એના મરનાર બાવાજીના વારિસ થાય જ છે. એનું બચપણું એને વિરાસતથી રોકી શકતું નથી.

નુબૂવત, વસાયત અને ઈમામતનો ઈખ્તિયાર અલ્લાહતઆલાના હાથમાં છે, ના કે લોગોના હાથમાં. અંબિયાનો ઈન્તેખાબ-પસંદગી અલ્લાહતઆલા કરે, તેમ વસીઓ અને ઈમામોનો ઈન્તેખાબ અલ્લાહતઆલા ના હુકમથી રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) કરે. લોગો માંથી મુહાજેરીન, અન્સાર, મુજાહિદો, આલિમો, હકીમો, સરદારોને આ બાબત ઈન્તેખાબ કરવાનો કોઈ હક્ક નથી. અલ્લાહતઆલા જાણે છે કે, લોગોના સીનાઓમાં ભેદ-ભરમની વાતો કઈ કઈ છે, કયો શખ્સ મુખ્લિસ છે અને કયો મુનાફિક છે. કોનો કેવો કિરદાર અને આઅમાલ છે, તેથી અલ્લાહતઆલા ખૂબ ખૂબ વાકિફ છે.

કસસ : મંઝિલ ચોથી ૩૦૯ / ઝુખરૂફ : પેજ ૧૦૪ ☆

નાની નાની ખતાઓને મુઆફ કરી દેવી, તે હયાતે તેંયેબહ છે.

મૌ.મૂસા કલીમુલ્લાહ અને મૌ.ખિઝિર (અ.સ.)

કિસ્સહ અજુબહ - કિસ્ત-૧

આ કિસ્સહ અજુબહની ઝિક્ક કલામુલ્લાહમાં સૂરતુલ કહેફમાં આવેલી છે. પહેલી કિસ્તમાં મૌ.મૂસા કલીમુલ્લાહની મુલાકાત “મજમઉલ બહરૈન” પર એક આલિમ ફાઝિલ સાથે થાય છે. એ સાહેબ ઈલ્મ, કરામત અને રહેમતના સાહેબ હતા. ત્રણ વાકેઆત પૈશ આવા. જે એવા હતા કે, મૌ.મૂસા એ આલિમ ફાઝિલને હર વાકેઅહ બાદ એતેરાઝ કરીને સવાલ કરતા રહ્યા અને આલિમ ત્રણ વક્ત તેનો જવાબ આપતા રહ્યા કે, “શું મેં તમને (મૌ.મૂસા) ન્હોતું કહ્યું કે, મારા સાથે તમે હરગિઝ સબર નહીં કરી શકો !!” તે બાદ તે બેવેની “મુરાફેકત” (સોહબત), “મુફારેકત” (જુદાઈ) માં તબ્દીલ થઈ ગઈ.

એ ચીઝનું ઈલ્મ હોવું હર મુમિન વાસ્તે ઘણું જ ઝરૂરી છે કે, મૌ.મૂસા નબીયુલ્લાહના ઉમ્મે રૂહાની-માં સાહેબા યાઅની આપના મુઅલ્લિમે રબ્બાની - રૂહાની તરબીયત કરનારા સાહેબ મૌ.શોએબ નબીયુલ્લાહના એક મિસિરી દાઈ મૌ.યૂશઅ બિન નૂન છે. જે મિસિલ મૌ.ઈબ્રાહીમ ખલીલુલ્લાહના રૂહાની-ઈલ્મી માં સાહેબા મૌ.લૂત છે, મૌ. ઈસા રૂહુલ્લાહના શમઊન અસ-સફા છે અને ખત્મુલ મુરસલીન મોહંમદુલ મુસ્તફા (સ.અ.વ.વ.) ના રૂહાની માં સાહેબા મૌ. ઊબય બિન કઅબ છે.

મૌ.મૂસાની રૂહાની પરવરિશ આપના માં મૌ.યૂશઅએ કીધી અને આપને દરીયએ નીલમાં તાબૂતુસ્સકીના-મહેફૂઝ પેટીમાં બંધ કરીને, છુપાવીને, યાઅની ઝાહિરી શરીઅત વાસ્તે તલાતુમવાલા દરીયાના પાનીમાં જે અવામ-અહલે ઝાહિર મુજબ છે, તેઓના દરમિયાન એક મુબલ્લિગે ખાસ-ઝરૂરી તબ્લીગ કરનાર સાહેબ તરીકે રવાં-દવાં કરી દીધા. પૂરી સકીનત સાથે, રબ્બાની તાઈદ સાથે મૌ.મૂસા દુનિયાના લોગો દરમિયાન શરીઅતના પુખ્તા અહકામ લઈને જે તૌરતમાં તે વક્તના લોગોને મદે નઝર રાખીને વારિદ થયા, તે સાથે પધારા.

મૌ.મૂસાની તાઅલીમ, તબ્લીગ અને તરબીયત એ મુજબ પુખ્તા હતી કે, આપના ઝમાનાના મોટા ઈબ્લીસ ફિરઔનના ફરૈબનું એક ના ચાલું. દુશ્મનોનો ગલ્બો હતો, સખ્ત હતો, અઝીમ હતો, પણ તેની તમામ ઇબ્લીસી કોશિશો પાનીમાં વહી ગઈ. લશ્કરે ફિરઔની તે જ પાની માં ગરક થઈ ગયું, જેમાં મૌ.મૂસાને એક મહેફૂઝ પેટી-તાબૂતુસ્સકીના દરીયએ નીલના પાનીમાં વહાવીને ફિરઔનના મહેલમાં લાવી હતી. ફિરઔની મહેલ કે જેના ઉપર કુફ્રનો પરચમ લહેરાતો હતો, તેના સાયામાં જ ઈમાની નૂરના સાહેબો મૌજૂદ હતા, જેની હક્કની તાકતથી પૂરી ફિરઔની સલ્તનત તહેસ-નહેસ અને ઝૈરો ઝબર થઈ ગઈ. ★

(પેજ નં. ૩ નું બાકી)

ઈમામે હક્ક ફરમાવે છે કે, “ઝાહિદ શખ્સની પહેલામાં પહેલી નિશાની હમારી મહબ્બત, ઉલ્ફત, રઝા, ખુશી, મવદત અને ફરમાંબરદારી છે. દુનિયામાં ઝોહદની નહેર હમારીથી જારી થાય છે. પરહેઝગારીના સાયાદાર દરખ્તો હમારી આ નહેરોના કિનારે ઉગે છે. હમારા સિવાય કોઈ ઝોહાદત પર ચાલવાનો દાઅવો કરે તો એ કાઝિબ છે, મક્કાર છે, જૂઠો છે.” ઝોહદનો પહેલો ઝીનો, પડાવ, મંઝિલ તે ઈમામે હક્કના નઝદીક જઈને તે વાસ્તે સબક લેવો છે. આપથી જે શખ્સના આઅમાલ વાબિસ્તા હશે, જોડાયેલા હશે એ ખુદ-બ-ખુદ ઝોહાદત-પરહેઝગારીના લિબાસે નૂરાનીથી ખુદને ઝૈબ-ઝીનતઅફરૌઝ કરી જ દેશે. એ શખ્સ જેમ રોઝ આપ ઈમામે હક્કને યાદ કરશે તેમ મૌતને પણ બિલા-કુસૂર યાદ કરશે. એ જાણ છે કે, ઈમામે હક્ક જ એના વાસ્તે મૌતની મંઝિલ અને મઝહર છે. ઈમામે હક્કની મહબ્બત અને મૌતની નેઅમત એ એક જ રાહે જન્નતની મંઝિલ છે, જેમાં એક ઈબ્નેદા છે અને બીજી તેની ઈન્તેહા છે. ★

તાઅદીબ - બરયાઓને અદબ-તહેઝીબ શિખાવવી, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

અમીરુલ મુમેનીન મૌલા અલી (અ.સ.)
મરસીયએ શહાદત

રોઓ ઉ રૌએ ઉત્તે જનાબે અરબ હે આજ,
પીટી ઉ રૌએ હશર હે ગુરબત હી શબ હે આજ,
બઝમે અઝા મેં આઉ ના રોના ગઝબ હે આજ,
ગમસે હસન હુસૈન હી હાલત અજબ હે આજ.

કુરસત ન દી નમાઝ હી ઈસ રોઝાદાર હી,
નહેલા દિયા લહૂ મેં શહે ઝુલ્ફિકાર હી.
સજદે મેં શૈરે હકક હા દોપારા હુવા જો સર,
એક બાર કાંપને લગે મરિજદ ઉ બામો દર,
ઉબલા લહૂ હે હો ગઈ મહેરાબ ખૂં સે તર,
એક ઝલઝલા સા બસ હુવા નાઝિલ ઝમીન પર,

ગરદું પે જિબરઈલ પુકારા ગઝબ હુવા,
સજદે મેં હકક ઉ ઉલ્લ અમીરે અરબ હુવા.
પહોંચી જો ગોશી હઝરતે ઝૈનબ મેં યે સદા,
રો કર જનાબે શબ્બરે શબ્બીર સે કહા,
જાઓ ખુદા ઉ વારતે મરિજદ મેં તુમ ઝરા,
કહેતા હે હોઈ ઉલ્લ હુએ શાહે લાફતા,

હિસને હિયા શહીદ ઈમામે હિજાઝ હી,
બાબા અલી તો ઘર સે ગયે થે નમાઝ હી.
યહ સુન ઉ દોંઉ જાનિબે મરિજદ હસન હુસૈન,
દેખા ઉ રો રહે હેં નમાઝી બ-શૌરો શૈન,
ઔર ખૂં મેં ગરક લોંટતૌં હેં શાહે મશરૂએન,
સર અપને પીટને લગે ઝહરા ઉ નૂરે ઔન,

ગમસે કલેજે દોનો ઉ સીને મેં ફટ ગયે,
ચિલ્લાઉ હાય બાબા કહા ઔર લિપટ ગયે.
વો ઝખ્ખી સર હી દેખ ઉ ઉરતે થે યે બયાં,
તૂટી બસ અબ હમારી કમર હાયે બાબાજાં,
નાના હમારે સર પા ના જીતે થે ઔર ના માં,
જાયેગે જિસ તરફ ના મિલેગી હમેં અમાં,

બેટોં હી હૈદ ખાને સે છૂડવાઓ ખૂબ હે,
સાથ અપને હમ હી લેતે હી જાએ તો ખૂબ હે.

હઝરત ઉ ગિર્દ જમઆ થે અરહાબે બાવફા,
ફરમાતે થે હર એક સે યે ઔંસું બહા બહા,
તુમ સે વસી રસૂલ હા હોતા હે અબ ખૂદા,
વો પૂછ લેવે આજ જિસે જો હો પૂછના,
ગમ મે હમારે ખાક સરોં પર ઉકાઓગે,
કલ નફસે મુસ્તફા હી ના દુનીયામેં પાઓગે.

યે કહતે હી શૈરે ખુદા હી ગશ હી આ ગયા,
પરદે ઉ પાસ આન ઉ ઝૈનબ ને યે કહા,
ભાઈ હુસૈન લોગો સે ઈતના કહો ઝરા,
ઘર જાઓ અપને વહતે મુલાકાત હો ચુકા,
આતે હેં ગશ પા ગશ શહે હૌનો મહાન હી,
જી ભર ઉ દેખને દો હમેં બાબાજાન હી.

રોતે હુએ વદાઅ હુએ શેહ ઉ દોસ્તદાર,
ઝૈનબ બલાયેં લેને લગી રો રો ઉ ઝાર ઝાર,
બેટોં સે તબ યે કહને લગે શાહે ઝુલ્ફિકાર,
આઓ મેરે કરીબ ઉ હે વહતે ઈખ્તેસાર,
યે સુન ઉ રોતે રોતે દમ ઉનકે ઉલ્લ ગયે,
બારહ પિસર અલી ઉ કદમ સે લિપટ ગયે.

રોયે અલી હસન હી ગલે સે લગા લગા,
ઔર હાથ ઉન ઉ હાથો મે નો બેટો હા દીયા,
અબ્બાસ નામદાર ઉ હકક મે ના કુછ કહા,
ચુપકે ખડે થે સામને ઔર રંગ ઝરદ થા,
ગરઝે અદબ સે બાપ ઉ કુછ કહ ના સકતે થે,
માં ઈન હી દેખતીથી વો મૂંહ માં હા તકતે થે.

ઉમ્મુલ બની કદમ પા ખહી ખોલે સરકે બાલ,
હી અર્ઝ યા અલી વલી અય શૈરે ઝુલજલાલ,
અબ્બાસ સે હે ખાતિરે અકદસ પે કુછ મલાલ,
લોંહી હું મેં ગુલામ હે હઝરત હા મેરા લાલ,
રહેતા ના ખિદમતે હસને ખુશ સિફાત મેં,
હાથ ઈસ ગુલામ હા ના દીબા ઈનકે હાથ મેં.

(બકીયહ પેજ નં. ૧૪ પર)

હિદાયત દઈને જવાનોને હક્ક પર સાચવવા, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

(પેજ નં. ૧૩ નું બાકી)

ઉમ્મુલ બની સે રો કે અલી ને ઠહી યે બાત,
દેતા હસન કે હાથ મેં ડરોં ડર મે ઈનકા હાથ,
શૈંદા તેરે પિસર કા હે શબ્બીર ખુશ સિદ્દાત,
ઓર આશિહે હુસૈન હે અબ્બાસ નૈક ઝાત,

શાને બહાદુરી હે તેરે નૂરે ઐન મેં,

ઈસકા અઝલ સે હાથ હે દરતે હુસૈન મેં.

અબ્બાસ કી બુલા કે ગલે સે લગા લીયા,
હાથ ઉસ કા દે કે હાથમેં શબ્બીર ને ઠહા,
અય લાલ યે ગુલામ તુમહારા હે બાવઝા,
મેરે તરહ સે પ્યાર ઈસે કીજીયો સદા,

આફત કા દિન જો તુઝ કી મુકદ્દર દિખાયેગા,

ઉસ રૌઝ યે ગુલામ બહોત કામ આયેગા.

અબ્બાસ સે ઠહા કે સુન અય મેરે નૌનિહાલ,
તું હે અલી કા લાલ વો હે મુસ્તફા કા લાલ,
રખીયો હમેશા ખાતિરે શબ્બીર કા ખયાલ,
ઈસ કા મલાલ અહમદે મુરસલ કા હે મલાલ,

પૈશે ખુદા બુરુઝ હે રૂતબા હુસૈન કા,

મુઝ કી ભી પાસ રહેતા હે ઈસ નુરે ઐન કા.

ખિદમત સે કીજીયો ન કિસી હાલ મે હુસુર,
તું એક જિસ્મે ખાક હે ઓર યે ખુદા કા નૂર,
દિલ બન્દે ફાતેમા કા હે પાસે અદબ ગુરુર,
જો ઈસ કે દિલ સે દૂર હે વો હે ખુદા સે દૂર,

આકા કા સાથ તા દમે મરદન ના છોડના,

સબ છૂટે પર હુસૈન કા દામન ના છોડના.

બરચોં સમેત જબ યે વતન સે ઠરે સફર,
પહલે મેરે હુસૈન સે તું બાંધીયો ઠમર,
પહોંચે જો કરબલા મેં યે સુલતાને બહરોબર,
ખેમે કી ચૌકી શામ સે તુમ ઈજીયો સહર,

રૌઝે બઝદ મઆરકા આરાર્થ કીજીયો,

પાની હો ઈસ પા બન્દ તો સકકાર્થ કીજીયો.

યે સુન કે સારી બીબીયાં રોતીથી ઝારઝાર,
ઓર લૌટતે થે ખાક પા ઝહરા કે ગુલ ઓઝાર,
દો દિન તલક અલી રહે બિસ્તર પા બેકરાર,
ફરઝંદો કી ગલે સે લગાતે થે બારબાર,

આંસુ કભી રવાં થે કભી લબ પા આહ થી,

એકકીસવીં શબ આઈ તો હાલત તબાહ થી.

એક બાર ગશ સે ચૌંક કે બેટોં સે યે ઠહા,
હાથોં મે હાથ દે કે કિઠાઓ મુઝે ઝરા,
આતેં હૈં મેરે લેને કી જન્નત સે મુસ્તફા,
યે બાત કેહ કે ગશ હુએ ફિર શાહે લાફતા,

હુછ રાત બાકી થી કે જહાં સે ગુઝર ગયે,

ગુલ પઠ ગયા કે હૈંદરે કર્કર મર ગયે.

જિન્નો મલક મે શૌરે કેયામત હુવા અયાં,

થર્કા ગઈ ઝમીન લગા હીલને આસમાં,

જિન્નાત પીટને લગે બા નાલઓ ફુગાં,

મા-બૈન આસમાનો ઝમીં થા યહીં બયાં,

વા હસરતા કે તખ્તે વસાયત ઉલટ ગયા,

બસ આજ ઝૌર આલે મોહમ્મદ કા ઘટ ગયા.

મોઅજિઝનુમા કી ગુરુલ જો દેને લગે પિસર,

ફિરતા થા આપ જિસ્મ મુબારક ઈધર ઉધર,

આયા થા ખુલ્દ સે કફને શાહે બહરો બર,

ઝહેરા કે લાલ કહતે થે સર પીટ પીટ કર,

બાબા રસૂલે પાક સે મિલને કી જાતેં હૈં,

હમ ખિલઅતે અખીર પિદર કી પિન્હાતેં હૈં.

ઉસ વક્ત યે હસન સે કિસી શખ્સને ઠહા,

નીલે નિશાન દોશ પા હૈંસે હૈં જાં બજાં,

યે સુનકે અહલે બૈત મેં રોને કા ગુલ કિઠા,

બોલે હસન કે રાત કી લે જાતે થે સદા,

એક દોશ પર અનાજ ફકીરોં કે વારતે,

એક દોશ પર તઆમ અસીરોં કે વારતે.

(બકીયહ પેજ નં. ૧૫ પર)

મોજીયત - બેરો સાથે ખુશી-ખુશી રહેવું, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

(પેજ નં. ૧૪ નું બાકી)

તાબૂત મેં જો રખ ચુકે ફરઝન્દે અરજુમન્દ,
દિલ સૌંઝે ગમ સે જલને લગા સૂરતે સિપન્દ,
હાલી રિદાએ સઠઝ જો તાબૂત ઠર ઠે બન્દ,
આગે સે તબ જનાઝા હુવા ખુદ બખુદ બલન્દ,

ગુલ થા જનાઝએ શહે મરદાં રવાં હુવા,

દેખોં હવા પા તખ્તે સુલેમાં રવાં હુવા.

સર અપના પીટ પીટ ઠે ચિલ્લાતે થે ફીર,
હમ લોગ મર ગયે તેરે મરને સે અય અમીર,
ઠેંદી પુહારતે થે ઠે અય હુલ ઠે દરતગીર,
અબ હિસ ઈ રાહ રાત હી દેખેંગે હમ અસીર,

ઠહતી થી બેવા ખલ્ક સે વારિસ ગુઝર ગયા,

ચિલ્લાતે થે યતીમ ઠે બાપ આજ મર ગયા.

ઠહેતા થા હોઈ મર ગયા અહમદ ઠા જૉનશીન,

ઠહેતા થા હોઈ તૂટ ગયા આજ ફકને દીન,

દમ સે અબૂ તૂરાબ ઠે થી રૉનઠે ઝમીન,

અફ્સોસ બે ચિરાગ હુઈ બઝત્રે મુત્રેનીન,

બરચોં હી ધામતેં હેં જો માં-બાપ હોતેં હેં,

ઠેંસે બિલક બિલક ઠે મેરે લાલ રોતેં હેં. ☆

દર દરબારે ફખરી

૪૧માં દાઘએ મુત્લક

સૈ. જુવાભાઈ ફખરીદીન સાહેબ (આ.કુ.)

તારીખે વફાત - ૨૦ શવ્વાલ ૧૩૪૭ હિ.

ઉલ્કત મેં શહે દી કે, દીવાને હઝારોં હેં,
અપને તો ફિર અપને હેં, બેગાને હઝારોં હેં.

ઇસ રૉઝે મેં ઝાઈર કી, હર બાત અનોખી હે,

દુનિયા મેં વફાઓ કે, અફસાને હઝારોં હેં.

અકસર મેં યહોં આ કર, પ્યાસ અપની બુઝાતા હું,
હે સામને કૉસર કે, મયખાને હઝારોં હેં.

કોઈ નહીં હે સાની, મૌલા કે સિવા બેશક,

કાઅબા હે તો એક કાઅબા, બુતખાને હઝારોં હેં.

ચે રૉઝએ મૌલા તો, હે દાખિલા જન્નત કે,

મહેલોં કે ચૂં તાબિંદા, દરવાઝે હઝારોં હેં.

ઝિકે શહે આલમ કી, દૌલત હી કે સદકે મેં,

આબાદ હુએ હમ સબ, વીરાને હઝારોં હેં.

ચૂં તો કોઈ બરસોં મેં, દીવાના નહીં હોતા,

સરવર કી મહબ્બત મેં, દીવાને હઝારોં હેં.

હમ હી તો નહીં તન્હા, સમઝો તો ચે અન્વર તુમ,

નૂરે શહે હાતિમ કે, પરવાને હઝારોં હેં. ☆

(પેજ નં. ૯ નું બાકી)

બંધ થઈ શકે છે, તો પછી તે વાસ્તે ઈન્તેઝાર ના હોય કે, હમને પછી કરી લઈશું ! હજી હમારા પાસે ઘણો વક્ત છે !
બુમુર્ગામાં કરી લઈશું !

મૌત હક્ક છે અને તે બાદ આઅમાલનો હિસાબ આપવો પણ હક્ક છે. મૌત હમારા આઅમાલના સંદૂકને બંધ કરી દે છે. હમારો ઈરાદો હમને અમલ કરાવે છે અને મૌતનો ઈરાદો હમારા અમલને બંધ કરાવી દે છે. મૌતથી ગફલત યાઅની, અલ્લાહતઆલાની અઝીમ નેઅમતથી ગફલત ગિનાય છે. કોઈ શખ્સમાંથી જો આ ગફલત દૂર ના થાય તો એ ગુમરાહીમાં અને ખરાબીના ફંડામાં જકડાઈ જાય છે. એને તે આઅમાલ કરવાની સમઝ પડતી નથી કે, જે આખેરતમાં એને કામ આવે. કેમકે, એ આખેરતમાં જાવાના પહેલા ઝીના-પગથીયાને જ ભુલી ચુકો છે, તે છે મૌત.

એ શખ્સની હાલત જો આ જ મુજબ રહી, તો પછી એને હિસાબ-કિતાબનો ડર અને ફિકર પણ નહીં રહે. એનું ફાસિદ ઝહેન તેમાં પડી જાશે કે જે એક તૂફાની-તૈઝ ભંવર હશે, તેનો કોઈ છડો નહીં હોય. કહેશે કે, “વક્ત આવવા પર જોવાઈ જાશે.” એ શખ્સ એની ઝિંદગીને દુનિયાવી ઊમૂરમાં જાયેઅ કરી દેશે અને એના સંદૂકમાં ખેરનો કોઈ તોશો નહીં હોય. મૌતની પનાહ તે હક્કની પનાહ છે. ☆

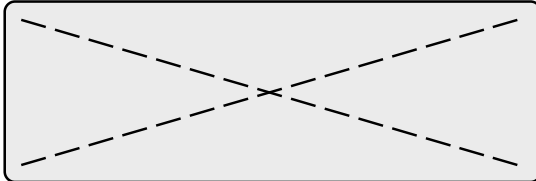
ખિદમત સાથે વાલેદૈનની ઈઝઝત કરવી, તે હયાતે તૈયેબહ છે.

(પેજ નં. ૪ નું બાકી)

ફૈરન આપ ઈસ્લામી લશ્કરને લઈને તૈયાર થઈ ગયા. તમામને તે વાસ્તે આગાહ કીધા અને મુનાફિકોની ફિલ્નતથી ખબરદાર કીધા. લશ્કરે પૂરા કિલ્લાનો મજબૂત ઘેરો કરી લીધો તે બાદ ઘણા અધ્યામ ગુઝરા, ઘણા હાલાત પૈશ આવા.

આખિરકાર સઅદ બિન મઆઝને લવાદ-હકમ કે જે દરમિયાનગીરી કરે, બનાવવામાં આવા. એ લોગોને ખૂબ સમજાવવામાં આવા, તાકીદ કરવામાં આવી, પણ તેઓ ઝિદ અને તકબ્બુરી પર અડી રહ્યા. સઅદે હુકમ કીધો કે, બનું કુરૈઝહના તમામ મરદોને કતલ કરવામાં આવે અને તેઓના ભૈરાં-બચ્ચાંને કેદ કરવામાં આવે અને સાઝો-સામાન, જાનવરો-અનાજ-ગુલામો-માલ તમામને ગનીમત તરીકે લઈ લેવામાં આવે. હુકમ મુજબ અમલ કરવામાં આવો. રસૂલુલ્લાહ બાવાજીને આ ખબર કરવામાં આવી, આપ ઘણા ખુશ થયા અને ફરમાવું કે, “અય સઅદ ! તમારો હુકમ ખુદાતઆલાના હુકમને મુલાબિક છે. મારી મરઝી પણ આ જ મુજબ હતી.”

બનું કુરૈઝહમાં કોઈ મરદ બાકી ના રહ્યું, બીજા તમામને કેદી બનાવી લેવામાં આવા અને તેઓના કિલ્લા, મકાનો અને ઝમીન પર કબ્જો કરી લેવામાં આવો. આ સાથે રસૂલુલ્લાહ બાવાજીએ તેને આસપાસની ઘણી જગ્યાઓને ફત્હ કીધી અને તેને પરચમે ઈસ્લામમાં દાખિલ કરી દીધી. આ બનું કુરૈઝહએ નબી સાહેબના અહદ-મીસાકને તોડો, વફા ના કીધો, મૂંહ ફિરાવી દીધું અને મુશ્રિકોને સાથ આપીને નબી સાહેબ સાથે બગાવત પર ઉતરી આવા, આપની હિદાયતને હુકરાવી દીધી અને લડાઈને ઈખ્તિયાર કીધી. નતીજતન તેઓએ

શિકસ્ત ખાધી, હાર નો કડવો ઘૂંટ પીધો, કિલ્લામાં ભરાઈ ગયા અને તે જ હાલતમાં જંગ બાદ કિલ્લો અને જાન બેવેથી હાથ ધોઈ નાંખા. હલાકત અને ગુમરાહી પર ચાલીને મિટી ગયા. ★

જમાઅતના મુમેનીન મુખ્લેસીનને ઈદુલ ફિતર ચાઅની ઈદુનેઅમત મુબારક થાય.

આ તહેનીયત તે બેશુમાર નેઅમતોં જે અલ્લાહતઆલાએ ઈમાનો ઈસ્લામના સાયામાં મુમેનીનને આપેલી છે, તેની શુક્રગુઝારી વાસ્તે છે. અલ્લાહતઆલા સબર, શુક્ર અને યકીનની નેઅમતને હમેશા અહલે ઈમાનમાં બાકી રાખે, આમીન. ★

નોંધ : મુમેનીનના ઘરોમાં અસ-સહીફતુલ અલવીયહ, અરહાબુલ યમીન, કિતાબુલ વસાયા, અલવી અકીદાઓની કિતાબ અને A Neo-Fatimid Treasury of Books (Olly Akkerman) કિતાબો હોવી ખૂબ ઝરૂરી છે કે જેની તફ્તીશ મીસાક યા નિકાહની અરઝ પહેલા કરવામાં આવશે. ★

અકીદા, અમલ, દોઆ, ફાઝિલ દિન-રાત, રસમ વગૈરા વાસ્તે મુમેનીન “ અસ-સહીફતુલ તૈયેબીયાહ ” ને દેવડી પરથી હાસિલ કરીને ગૌરથી પઢે.

સાલાના લવાઝેમાત (Yearly Subscription)

₹ 120/-

શહરૂલ્લાહમાં વાજેબાતની અદાયેગી વક્તે આપવું.

મેનેજર :- શૈખ ઘબાહીમ ટી. બરોડાવાલા

નાઝ બોક્ષવાલાના ઘરને બાજુમાં, બદરી મોહલ્લા, વાડી, વડોદરા - ૩૯૦ ૦૧૭. ફોન : ૯૯૦૪૨૨૧૦૯૦.

Visit us at : www.alavibohra.org

E-mail us at : al_haadi@alavibohra.org

Private Circulation For Isma'ili - Taiyebi - Alavi Bohra Mumineen Only.